

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.367/2009/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Meskó Ferenc ügyvéd (4800 Vásárosnamény, Jókai u. 1.) által képviselt felperes neve (címe alatti lakos) felperesnek, a Dr. Molnár Tamás ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Dózsa György u. 2. I/7.) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében, amelyben beavatkozott a Dr. ... elnök által képviselt beavatkozó neve (címe.) beavatkozó, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2. P. 21.873/2008/12. sorszámu ítélete ellen a felperes által 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra térítsen meg az államnak 11.510 (Tizenegyezer-ötszáz) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes 8.198.347 Ft kártérítés megfizetés iránt indított keresetet az alperessel szemben ügyvédi jogkörben okozott kár jogcímén arra alapítottnak, hogy az alperes a megbízási szerződést megszegte, amikor az ellene folyt adóigazgatási eljárásban az elsőfokú adóhatóság végzése ellen elkésetten nyújtotta be fellebbezését. A kereset szerint emiatt neki az adóigazgatási eljárás során terhére megállapított fizetési kötelezettséggel azonos összegű kára keletkezett. Miután az adóhatóság méltányossági jogkörben a felperes fizetési kötelezettségét 5.050.231 Ft-ra mérsékelte, a keresetét 5.095.231 Ft-ra leszállította, amelyben az adóhatóság határozata szerinti kötelezésén túl az adóigazgatási eljárásban felmerült költségeit is érvényesítette.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest az alperes javára 50.000 Ft + Áfa perköltség és az állam javára 491.900 Ft kereseti illeték megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása és az általa fizetendő kereseti illeték összegének 300.000 Ft-ra leszállítása iránt a felperes élt fellebbezéssel. Ennek indoklásában méltánytalannak tartotta, hogy az elsőfokú bíróság a teljes eredeti kereseti összeg figyelembevételével állapította meg az illetékfizetési kötelezettségét. Kárenyhítési kötelezettségének tett eleget ugyanis akkor, amikor a rendes jogorvoslaton túlmenően méltányossági kérelmet terjesztett elő az adóhatóság felé, és ennek sikerét követően a kereset összegét leszállította. A per az első tárgyaláson szünetelőbe került, és a méltányossági kérelme elbírálását követően az eljárás folytatását a leszállított kereseti kérelme mellett kérte. Az elsőfokú bíróság is megállapította ítélete indoklásában, hogy az alperes mulasztott a képviselte ellátása során, a keresetét az alperesi mulasztás és a kára közötti okozati összefüggés bizonyítottságának hiányában utasította el.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság az ítélete indoklásában felhívott és pontosan idézett, 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. §-ának (1) bekezdése és 41. §-ának (2) bekezdése alapján a törvény előírása szerint határozta meg a felperes által fizetendő kereseti illeték mértékét. A kereset leszállításának ugyanis a 41. § (2) bekezdése szerint - e törvény eltérő rendelkezése hiányában - az illetékalap meghatározására kihatása nincs. Az illeték alapja a kereset leszállításakor - függetlenül annak indokától - a 39. § (1) bekezdése alapján határozandó meg, azaz a felperest az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke, tehát a kereseti kérelme eredeti összege alapján terheli illetékfizetési kötelezettség. Ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) és 254. §-ának (3) bekezdései alapján helyes indokai szerint helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és 15. §-ának (1) és (3) bekezdései alapján fellebbezési illeték fizetésére is köteles, melynek mértékét az ítélet tábla a leszállítani kért illetékösszeggel azonos illetékalap után határozta meg az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint, amit az illeték-feljegyzési joga folytán a felperes a hivatkozott IM. rendelet alapján utólagosan köteles az államnak megfizetni.

Az alperesnek a fellebbezési eljárásban költsége nem merült fel, ezért javára költségviselésről rendelkezni nem kellett.

D e b r e c e n, 2009. július hó 9.

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Bélteky Erzsébet sk. előadó bíró, Süliné dr. Tózsér Erzsébet sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő